



شیوه گفت‌وگو در تربیت علوی؛ الگویی مؤثر برای کاهش شکاف نسلی

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان با اشاره به نقش زبان و انتخاب واژگان در تربیت علوی گفت:

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان با اشاره به نقش زبان و انتخاب واژگان در تربیت علوی گفت: ادبیات امیرالمؤمنین(ع) خطاب به فرزندان، سرشار از محبت، مسئولیت‌پذیری و انتقال تعهد است که این شیوه گفت و گو می تواند الگویی مؤثر برای کاهش شکاف نسلی در خانواده، مدرسه و دانشگاه باشد.

محمدعلی نادی عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان به گزارش خبرنگار ایکن از اصفهان، محمدعلی نادی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان در آیین اختتامیه پنجمین جشنواره امامت و مهدویت (نهج البلاغه و حکمرانی علوی) که امروز، ۱۳ بهمن ماه در دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان برگزار شد، اظهار کرد: پرداختن به مباحث مرتبط با نهج البلاغه و سیره تربیتی امیرالمؤمنین(ع) از جمله موضوعات عمیق و بنیادین است که به زمان و تأمل جدی نیاز دارد، اما ویژگی این گونه نشست ها آن است که بتوان در زمانی محدود، نکات کلیدی و راهبردی را مطرح کرد.

وی با اشاره به تجربه همکاری خود با شهید تهرانچی، یکی از مصادیق عینی تربیت علوی را شخصیت و منش آن شهید دانست و افزود: تأکید اصلی دکتر تهرانچی بر تربیت عالم ربانی بود؛ انسانی که در عین استقلال فکری، وابستگی مطلق به خداوند دارد. این نگاه در فلسفه تربیتی امیرالمؤمنین(ع) ریشه دارد که به ویژه در نامه ۳۱ نهج البلاغه به صورت منسجم تبیین شده است.

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان با بیان اینکه قرآن در جایگاه سند جامع الهی، برای اجرا نیازمند دستورالعملی عینی تر است، تصریح کرد: نهج البلاغه را باید سند علمی تجربه شده ای دانست که امکان تحقق عملی آموزه های قرآنی را فراهم می کند. از این رو، مطالعه و فهم آن برای استاد، دانشجو، مربی و هر فردی که در زیست بوم تربیت اسلامی و ایرانی زندگی می کند، ضرورتی انکارناپذیر است. تمایز فلسفه تربیتی نهج البلاغه با مکاتب روان شناسی

وی با مقایسه فلسفه تربیتی نهج البلاغه با مکاتب رایج روان شناسی و تعلیم و تربیت ادامه داد: اغلب مکاتب تربیتی موجود از منظر مخلوق به مخلوق، به انسان نگاه می کنند، در حالی که نگاه امیرالمؤمنین(ع) در نهج البلاغه، نگاهی از خالق به مخلوق است و همین تفاوت، بنیان فلسفه ای کاملاً متمایز و عمیق را شکل می دهد.

نادی یکی از ویژگی های برجسته تربیت علوی را تربیت چندبعدی و هم زمان دانست و گفت: مفهومی که امروز در قالب اسناد تحولی مطرح می شود، ۱۴۰۰ سال پیش در نامه ۳۱ نهج البلاغه مورد توجه قرار گرفته است؛ تربیتی که شامل ابعاد شناختی، عاطفی، اخلاقی، اجتماعی و فراشناختی می شود و متربی را به پرسشگری، نقادی فعال و تفکر درباره تفکر سوق می دهد.

وی با اشاره به چالش های نسل های جدید تأکید کرد: نسل های امروز و آینده ویژگی هایی متفاوت با نسل های پیشین دارند و اگر روش های آموزشی متناسب با این تغییرات بازنگری نشود، فاصله میان نظام تربیتی و نسل جوان عمیق تر خواهد شد. تجربه های محدود تغییر در روش های آموزشی، مانند اجرای بعضی دروس معارف در قالب طرح های نوآورانه، نشان داده است که حتی تغییرات کوچک نیز می تواند رغبت و انگیزه دانشجویان را افزایش دهد. مفهوم پنجره های تربیتی در نهج البلاغه

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان با اشاره به مفهوم پنجره های تربیتی در نهج البلاغه بیان کرد: امیرالمؤمنین(ع) بر زمان بندی تربیت، آمادگی بستر عاطفی و شناختی و انتقال تدریجی مفاهیم تأکید دارد. تربیت، بدون شناخت زمان مناسب و آماده سازی روانی و عاطفی متربی، اثربخش نخواهد بود.

وی با تأکید بر نقش زبان و انتخاب واژگان در تربیت علوی گفت: ادبیات امیرالمؤمنین(ع) خطاب به فرزندان، سرشار از محبت، مسئولیت‌پذیری و انتقال تعهد است. این شیوه گفت و گو می تواند الگویی مؤثر برای کاهش شکاف نسلی در خانواده، مدرسه و دانشگاه باشد؛ الگویی که متأسفانه در نظام آموزشی امروز کمتر مورد توجه قرار گرفته است.

نادی رویکرد تربیتی امیرالمؤمنین(ع) را الگویی عملی و نه صرفاً توصیه ای دانست و افزود: تفاوت اساسی تربیت علوی با بسیاری

از نظریه های غربی آن است که حضرت علی(ع) آنچه را توصیه کرده ، خود در عمل به کار بسته و این ویژگی، اعتبار و اثرگذاری این الگو را دوچندان می کند.
ظرفیت فراوان نهج البلاغه برای گفت وگویی علمی بین المللی

وی با اشاره به یافته های جدید علوم اعصاب و روان شناسی، از جمله نظریه نورو ن های آینه ای و انعطاف پذیری مغز گفت: بسیاری از این مفاهیم که امروز در علم مطرح می شوند، قرن ها پیش در نگاه تربیتی نهج البلاغه مورد توجه قرار گرفته اند و این امر، ظرفیت فراوان این منبع را برای گفت وگویی علمی در سطح بین المللی نشان می دهد.

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان در پایان با تأکید بر ضرورت بازخوانی عمیق نامه ۳۱ نهج البلاغه اظهار کرد: هدف نهایی تربیت اسلامی، رشد و شکوفایی استعداد های انسانی است و خانواده، مدرسه و دانشگاه باید به بستری واقعی برای این رشد تبدیل شوند. تحقق این هدف، نیازمند بازنگری جدی در مبانی، روش ها و زبان تربیتی ماست.